

Dấu chân kỷ niệm.

Thúc Đăng

Chuyện tình đôi mươi chan chứa không bao giờ với như dòng suối tình êm
...tuôn nên khiến xui anh gặp em cho mình kết lời hẹn

ái ước Có anh và em còn ai còn ai nữa đã yêu nhau trong cuộc đời
Có sao trời cho tình yêu rồi ngăn cách mấy ai không rời lệ sầu

Chuyện mình từ một chiều dầm chân trú mưa Ta bên nhau nhìn công viên lá
Tình vừa nồng thì vừa được tin xót thương Em ra đi về bên kia cõi

đổ Tuy chưa quen mà sao tình như đã dấu ngoài còn e
đời Xe tang lăn buồn trong lòng phố...

Trời làm mưa... ..vắng khóc em âm thầm Ôi em về

dâu Vui lấp mối duyên đầu Em ơi còn dâu Tuổi xuân mình đang chớm

Nay em về dâu Về thế giới xa nào Cho đời hiu hắt như nghĩa

trang Một mình lê bước anh đến công viên ngày xưa nghe làn gió buồn xơ xác

Ngỡ linh hồn em tựa theo ngàn cơn gió oán than khóc duyên ban đầu

Này là vườn kỷ niệm ngày ta mới quen Đây công viên chiều mưa thấm mối

tình Nay không em vườn hoang buồn xơ xác nghĩa trang lạnh lùng.